

SZENTES és VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

<p>Megjelen vszárnap és csütörtökön reggel. Előfizetési ár negyedévre 1 frt 25 kr., félévre 2 frt 50 kr.</p>	<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: I. tized 265. szám, özv. Fried Józsefné urnó házában, hová a kéziratok címzendők.</p>	<p>Hirdetéseket és nyilv. közleményeket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít.</p>
---	---	--

Amikor lelkesülünk.

Szentes, 1890. okt. 30.

Régóta kísért városunkban egy közfürdő létesítésének eszméje.

Mikorban ártézi kútunk teljesen fölépült, tekintélyes és megbízható ifjú kereskedők álltak össze, akik felkarolták ezen közegészségi szempontból üdvös eszmét és nem sajnálták átfáradni a szomszédos Vásárhelyre sem, hogy az ottani ártézi közfürdőt tanulmányozva, egy ugyanilyenek létesítését nálunk is tervbe vegyék.

Fáradozásuk eredménye volt egy ajánlat, melyet a társaság egyik tagja, a tanács, illetve a közgyűlés elé terjesztés végett a polgármesterhez nyújtott be s amelyben bizonyos feltételek mellett egy közfürdő építésére vállalkoznak, mely föltételek sarkalatos tétele természetesen az ártézi kút vízfölsőlegének átengedése.

Ez az ajánlat, a nálunk divó szokás szerint, megfeneklett a polgármester fiókjában, mert lehet ugyan, hogy valamikor a tanács elé lőn terjesztve, de hogy a város képviselőtestülete elé, érdemleges tárgyalás céljából nem hozott: az bizonyos.

Azóta, hogy ez történt, szép idő telt el. Az ártézi kút fölös vizét szépen szétforgácsolták s jutott belőle egy meddő kútnak, jutott a gimnáziumnak sőt valami kevéske a város fürdőjének is: csak arra nem, amire első sorban kell vala gondolni: egy tisztességes közfürdőre.

A múlt évben aztán a közfürdő kísértete újból felvetődött.

Megalakult a csongrádmezei orvos-gyógyászter egylet, amely közvetlen alakulása után legelső sorban egy közfürdő létesítésére nézve kívánt kezdeményező lépést tenni és e célból bizottságot küldött ki egy ily irányú memorandum kidolgozására, mely is elkészülvén, a polgármesterhez, illetve a tanácshoz beterjesztetett.

A memorandumot a tanács letárgyalta, meg is sziveltelte a benne, közegészségi szempontból felhozott nyomós érveket és egy bizottságot küldött ki Vásárhelyre az ottani közfürdő tanulmányozására, melyet a város építetett és elég szép tiszta jövedelemmel azóta házilag kezel.

Természetes, hogy ez ügy most már ily mederbe terelve végigment a közigazgatási laboratorium minden retortáján, letárgyalta a gazdasági szakosztály, mérnöki felvételek, mérések, tervek készültek, főleg pedig meg lőn állapítva az ártézi kút vízfölsége, mely utóbbi művelte arra az elszomorító bizonyosságra vezetett, hogy addig-

addig osztogattuk szét az ártézi vizet, míg végre éppen csak annyi víz fölsőleggel rendelkezünk, mely egyetlen egy 16 méter hosszú és 10 méter széles medencét és azt is mindenkor csak 2 és 1/2 nap alatt volna képes megtölteni.

Ebben a stádiumban került a közfürdő ügye a f. hó 27-iki közgyűlés elé azzal a véleménnyel, hogy — amennyiben a vízmennyiség a szükségletnek nem felel meg, emélfogva a város maga, bár a szakosztály a közfürdő szükségességét elismeri, annak felépítésébe ne bocsátkozzék, hanem magánvállalat útján iparkodjék azt létesíteni.

Ritka alkalom, hogy egy-egy megvalósítandó közhasznú intézmény olyan általános tetszés, sőt lelkesítés mellett tárgyalassék le a városi közgyűlés által, mint ez a közfürdő.

Mosakodhatnék volt az egész tanács, de sőt a képviselőtestület is és egyik szép szónoklat a másikát követte, a Szeder Jánosén kívül mind odakonkludálván, hogy milyen szép dolog az a közfürdő, milyen jól eshet forró nyár derekán annak hús vizében üdülni, mennyire megköveteli a közegészségügy annak létesítését, sőt a nagy lelkesedés közepett, jóstekintettel hatolva a jövőbe, már szinte láttuk, mint emelnek az unokák emlékszóhrot a nagyapáknak, kik oly nagy áldozatkészséggel munkáltak közre az ő testi jóvoltuk és épségük megővésének nagy művén.

Szépén kifejtette ezt az egyik lekesült szónok, amikor azt mondta, hogy — igenis létesíteni kell azt a közfürdőt, még pedig minél előbb, mert jóllehet a most élő nemzedékre ebből csak teher, de semmi haszon nem járul: a mi kötelességünk a jövőt úgy alakítani, hogy az unokáinknak áldása, ádve, boldogsága legyen, hogy így a késő utódok emlékünket áldják.

Gyűjtő hatása volt ennek a beszédnek. A közfürdő ügye biztosítottnak látszik s még Szeder János képviselő, ki pedig előbb a levéltárba kívánta az összes idevonatkozó aktákat elhelyezni, amíg az ártézi kútnak meg nem jön az esze és kellő bőségen nem ontja a vizet — még ő is elragadtatta magát az általános lelkesedés által, amelynek hatása alatt meg is hozták aztán a határozatot, mely szerint: a közgyűlés, áthatalva egy közfürdő szükséges voltának nemes tudatától, pályázat meghirdetésével bizta meg a tanácsot és a gazdasági szakosztályt, hogy így a közfürdő magánvállalat útján készüljön. A város a maga részéről a vállalkozót minden erejéből kész támogatni és így az építendő közfürdőhöz mindent ad neki csak — vizet és pénzt nem.

Ha tehát kerül vállalkozó, aki

vagy a Tisza folyó vizét kész hozzánk bevezetni, vagy esetleg talán előnyösebbnek látná egy új ártézi kútát furatni pusztán azon gyönyörűségért, hogy benünket befürdöni lásson, hát akkor mi nagykegyesen megengedjük neki, hogy városunk belterületén egy ilyen lyukat furathasson, sőt a lyukfúrás által kiemelt édes anyaföld is az övé maradjon, ha csak időközben meg nem gondoljuk a dolgot és azt is nem konfiskáljuk tőle — utcafeltöltésre.

Kegyesen megengedjük továbbá, hogy ezen új ártézi kút vizét lakosságunknak ivóvizül ingyen adja s a fölsőlegből — ha marad, egy közfürdőt létesítsen, hogy ezt — bizonyos évek múltán a város birtokába bocsássa.

Ime, mire képes a lelkesülés!

A közfürdő tehát most már megvan. A közgyűlés megszavazta és nem is hiányzik hozzá egyéb, csak vállalkozó, pénz és víz. Három olyan jelentéktelen kellék, amely a mi szép szemeink kedvéért egy fűtyszóra maglesz, akár a mesebeli varázsszatalon a sok jóféle csemegé.

Igy aztán éppen ott vagyunk ma a közfürdővel, ahol a tudós német professzor volt az ágyúbatéssel. Annak is meg volt hozzá mindene, rendelkezésére állt a világegyetem levegőjében egy nagy lyuk, csak éppen aztán ő furasson bele, még pedig jó mélyet, hogy a jóféle forrásvíz őerejéből bugyjanjon fel belőle.

Persze, az ilyen közfürdő hasonlitos az inzurgens ócska mordályához, amelyet azzal a naiv kérdéssel vitt el Alvincy generálisához:

„Kend az az Alvincy? Vajjon nem sütné meg ezt a puskát?”

Csakhogy itt úgy volna a közvíz szava travesztálendő:

„Kend az a közgyűlés? Vajjon nem sütné meg ezt a közfürdőt?”

Bizony azt bizávt megcsütheti, még pedig a lelkesedése nemes lángjánál, mert annyi áldozatkészséggel akár a Szeder János indivnyát is elfogadhatta és az ügyiratokat a levéltárban helyezhette volna el.

A közgyűlésnek e nagy lelkesedés közt hozott határozata azonban minket sem el nem ragad, sem meg nem nyugtat, aminthogy nem nyugtat meg azon körülmény sem, hogy az ártézi kút fölsőleges víze miért ne fordítottassék ki-zárólag egy közfürdő táplálására.

Mert igaz ugyan, hogy nagy költekezéssel vezettük el e vízfölség egy

részét a felsőpartú műmedencéhez és ezzel egész ellenkező irányt szabunk az elhasználatlan vízmennyiség lefolyásának, mint amilyen egy közfürdő létesítése szempontjából kívánatos.

De a gazdasági szakosztálynak, amikor egy közfürdő létesítésének kérdésével foglalkozott — a már fentírtott beruházás dacára — kérdést kellett volna intéznie az egészségügyi bizottsághoz az iránt: vajjon az e kívánatosabb közegészségügyi szempontból, hogy az ártézi kút vízfőlölegének egy része a felsőpartú műmedencébe vezettessék és ez által a felsőpartúak vagy 1000 lépéssel közelebb érjék a jó ivóvizet: avagy pedig a felsőpartúak is egyenesen a kútforrásnál merítsék ivóvizüket és a vízfőlöleg egy közfürdőt tápláljon.

Azt a körülményt, hogy az ártézi fürdő medencéi egy, sőt talán két nap alatt telnek meg csupán, nem tartjuk olyan akadálynak, amelyen ily életrevaló és megvalósulásán áldásos eszme hájtörést szenvedjen.

A medencéknek ugy is kell épülnök, hogy a víz egy oldalról folyton folyvást ömöljön belé, más oldalról pedig lassú lefolyással eltávolodjék. Ily módon a belvő víz állandóan fölfrissül és teljesen megfelel egy közfürdő céljainak.

Két-három hétbe egyszer válik szükségessé a medence teljes kiürítése és tisztítása, ekkor pedig szívesen nélkülözzük két napig a közfürdő áldásait ily rövid időre még a legforróbb nyári napokon is, semhogy egyáltalán ne legyen ilyen fürdők.

De nincs is az a forró nyár, amelyen egy-két hűvös, borongós nap ne kerülökne, mely az ilyen medence tisztításra alkalmasan felhasználható.

A pályázat kiírásával és a közfürdő létesítésével a *telkesült* közgyűlés a gazdasági szakosztályt és a tanácsot bízta meg s így ennek még mindig módjában áll: újabb, életrevalóbb javaslatot terjeszteni ez ügyben a közgyűlés elé, oly javaslatot, mely ne lelkesedést keltsen, hanem tettere buzdítson.

Mert hogy lelkesedés ezt a közfürdőt fel nem építi soha — az bizonyos.

Közigazgatási bizottság. Csongrád vármegye közigazgatási bizottságának a f. hó 28-án tartott rendes gyűlése a legrióbbi debek egyike volt, melyet e bizottság mostanában tartott, úgyannira, hogy 9 órakor kezdődvén, 1/2 11-re már véget is ért.

E rövidke gyűlésnek egyetlenegy fontos tárgya: *Sarkadi* Nagy Mihály szentesi polgármester *nevezetes* kérvénye volt, amelyben a vasúti számadások betervezésének késedelme és az elszámolatlan előlegek miatt ellene elrendelt legyelmi vizsgálat megejtésére *Csató* Zsigmond dr. megyei főjegyző helyett, mást kér a közg. bizottság által kiküldetni, miután — mint ő maga hivatalosan konstatálja — a város tisztikarának *ellenséges viszonyban van a vármegye tisztikarával.*

Ha pedig a közg. bizottság ezen kérését nem vélné teljesíthetőnek, úgy azt felebbezésnek tekintve, az összes ügyiratok kapcsán a beügyminisztériumhoz kéri felterjeszteni.

Mindenesetre sajtóságos és jellemző

körülmény, hogy a város hivataltestületének főnöke konstatálja *ellenséges viszonyát a vármegye tisztikarához és nem megfordítva történik.*

Jellemző azért, mert árulója annak: kik *visszéről foghat fenn az ellenséges indulat?*

Mert az bizonyos, hogy a vármegye hivataltestülete nem Szentes város tisztikara sem semmiféle más tisztikar iránt *nem viseltetik ellenséges indulattal.*

Ha ezt ténnyé, ha ilyen indulat által vezéreltetnő magát hivatalos eljárásában, úgy — hogy többet ne mondjunk — *Sarkadi* Nagy Mihály polgármester maga is már rég nem ilme a polgármesteri székek és aligha érte volna meg azt az örömet, hogy a köz *bizalom* uból megvállassza a tisztújításkor arra az állásra, amelyre kivüle nem került pályázó.

Csató Zsigmond dr. megyei főjegyző, aki az *ellenséges indulatú* polgármester kérvényét referálta, hangehlyozta is, hogy ő ugyan szívesen lemond arról a kétéves díeségről, melyet egy feyelymi vizsgálat vezetése nyújthat, de úgy a maga, valamint az egész vármegyei tisztikar nevében vissza kell határozottan utasítania minden oly feltevést, mintha *ez a tisztikar* akár a Szentes városi tisztikar egyeteme, akár annak egyes egyénei iránt ellenséges indulattal volna.

A közigazgatási bizottságban egy hang sem emelkedett a polgármester e tapintatlan és hivatalfönöktől szinte minősítellenül gyermekek inszinuáció védelmére és egyhangúlag elfogadták a határozati javaslatot: mely szerint a kérelem, mint pusztá odavetett állításon alapuló elvettetik és az ügyiratok kapcsolatában a főlebbezés felterjesztetik a beügyminiszterhez.

A gyűlésnek egyéb érdekes tárgya aztán nem is volt s a szakreferáták után, melyek közt szintén nem keüült nevezhetőbb az enököl főispán 1/2 11 órakor be is zárta.

Gyűlés után a bürtön vizsgáló bizottság tagjai nyomban megejtették a bürtön vizsgálatokat is, szintén *Zsilinszky* Mihály főispán vezetése alatt.

Városi közgyűlés.

(1890. okt. 27.)

Ehök: *Sarkadi* Nagy Mihály polgármester.

Jegyző: dr. *Filó* Tibamér főjegyző.

Enök — üdvözölve az egybegyűlt képviselőtestületi tagokat — a közgyűlést 1/2 10 órakor megnyitja s bejelenti, hogy a jelen közgyűlés tárgysorozata változást szenvedett, amennyiben az abba második tárgyal felvett gazdasági szakosztályi jelentés, mely *Zsol* dos Ferenc lakerekedőnek az üzlettelepe mellett lévő s a lovászártéren kívül eső terület megvétele iránti kérelmére vonatkozik, kimarad, mivel kérelmező mai napon hozzá benyújtott kérvényében azt visszavonta. Elmarad továbbá a tárgysorozat 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. pontjai alatt felvett különféle számadások tárgyalása is, mert a közbejött általános tisztújítás miatt szakosztályi ülés nem tarthatván, a közgyűlés ele nem voltak előkészíthetők, s így ezek csak a legközelebb tartandó közgyűlés elé terjeszthetők.

Bejelenti továbbá, hogy az ezeken túl tárgysorozatra maradt tárgyakon kívül pótlólag felveendő még a tisztújító közgyűlés alkalmával hozott azon határozat, mely szerint a jelen közgyűlésnek intézkedni kell, hogy a választáskor kimaradt tisztviselők fizetése beszüntetessék, az ujonnan megválasztottak fizetése pedig folyóvá tétessék. Az idő rövidsége okán ez úton bejelentett tárgya vonatkozólag kéri a közgyűlést, hogy e tekintetben határozatot hozni sziveskedjék. A közgyűlés ennek folytán a kimaradt tisztviselők fizetését beszünteti, az ujonnan megválasztottakat pedig folyóvá tenni rendeli.

Ezek után a közgyűlés áttért a tárgysorozat első számúra t. i. egy közfürdő felállítására vonatkozó gazdasági szakosztály jelentésének tárgyalására. A csongrádmegyei orvos gyógyszerész egyet leguonir még ez év elején kérvényt adott be a tanácsához, hogy az ártézi kút felesleges vizének felhasználásával létesítendő közfürdő felállításra véget.

A tanács megléven győződve egy a kérvényben említett közfürdőnek közegészségügyi szempontból felállítására iránt, meg is tette a szükséges intézkedéseket létesítésre végett. Küldött ki egy bizottságot, a szomszéd Vásárhely hasonló fürdőjének megtekintésére és tanulmányozására, megbízott egy szakértő mérnököt a terv elkészítésére s számításokat tett ártézi kútunk felesleges vízmennyiségére nézve.

Az eredmény azonban — sajnos — nagyon kedvezőtlenül ütött ki, mert a vége az lett, hogy a gazdasági szakosztállyal együtt a tanács, a fürdő létesítését jobb időre elhalasztandónak vélemezte, mert az ártézi kút eddig fel nem használt víz *oly csekély*, hogy egy 30 egység számára építendő vízmedence megöltetésére 2 és 1/2 nap volna szükséges, a mi aztán a látogatottság rovására lenne s kockázatná a 6000 forint meghaladó befektetésé összeg megtérülését.

Ezek alapján aztán, többeknek felszólalása mellett, kik egyértelműleg beismerték egy közfürdő felépítésének szükségességét, az ment határozatba, hogy a közgyűlés a viszonok jobbrafordultáig a fürdőfelállítás szemjével felhagy, azonban hirdetmény útján felhívást intéz a magánosokhoz, kik egy ilyen közfürdő felállítását — az ártézi kút vizének igénybe vétele nélkül, — szándékolják, mely esetben hajlandó a város nemünemű kedvezményben részesíteni a vállalkozást. A fürdőház tervéért pedig 100 tít tszteletdij kifizetését határozta el.

A közgyűlés második elintézni valója volt: *Rác* Ferenc lökelyi kompbérlő bérlepedés iránti kérelme. A gazdasági szakosztály által javasolt 30 tít elengedés a közgyűlés által is elfogadtattott, bár *Kátai* Pál János váltig erősítette, hogy nem véges dolog az, ha a város mindenkinek mindig csak enged követeléséből.

És ha már az elengedés nem volt inyére *Kátai* Pál Jánosnak, még kevésbé volt az újabb kiadást maga után vonó határozat, melynek folytán Mucsilátra egy tanyai iskola felállítására rendeltetett el. Kétségtelen, hogy a közgyűlés ezen tényével a népoktatás oltárára egy újabb áldozatot hozott, melynek meghozatala pedig pénzügyi viszonyaira tekintettel, reá nézve terhes, kitérnie azonban az élenek nyilvánuló szükség elől nem lehet, mert 60—70 iskolakötelezett gyermek lakik azon a tájon, kik ezen kötelezettségüknek azért nem tehetnek eleget, mert az iskola töük nagyon távol esik.

Utolsó tárgya volt a közgyűlésnek, a szentes szegvár-mindszent vásárhelyi vasút építésére Szentes város által megszavazott 60 ezer tít-ra vonatkozó határozatnak alakszerűsége tekintetében való pótlása. Nevezetesen a törvény az ily összegek megszavazásának érvényességére előírja, hogy a közgyűlés előtt 15 nappal kibocsátassék az ezen tárgyra vonatkozó közgyűlési megbívó. Azon alkalommal pedig, mikor ezen 60 ezer tít megszavaztatott, ezen alakszerűség nem lett megtartva, miért is Csongrádvármegyei törvényhatósági közgyűlése, hová jóváhagyás végett felterjesztett, ennek pótlását rendelte el. — A közgyűlés azonban nem csupán az alakszerűségnek tett eleget e napon hozott határozatával, hanem újabb feltételekhez kötötte a 60 ezer tít megajánlását. Nevezetesen először ahhoz, hogy csak úgy adja meg, ha az állam legalább 200 ezer títot ad a tervezett vasút építéséhez, másodszor pedig csak azon feltétel alatt, ha az egyesülés a már kiegészített k. sz. mártóni és k. sz. mártón-szentesi vasúterdekeltéssel létrejön.

Ebből tehát nyilvánvaló, hogy Szentes város az általa ajánlott hozzájárulási összeg jól elhelyezése tekintetéből, a véletlenül kiütközött alkalmat szerencsésen felhasználhatta, s így azon aggodalomtól, hogy nem haszon nélkül fekteti be a megajánlott öz-

szeget, a tervbe vett vasútépítésbe, meg-szabadult: de hogy az általa is kívánatos vasút létesítésének előnyre határozott-é, az már más kérdés.

Ezzel a közgyűlés 1/12 óraker véget ért.

A vármegye közgyűlése.

(1890. okt. 29.)

Közepes ugyan, de a kellemetlen esős időjárást tekintve, még is elég szép számban gyűltek egybe tegnap Csongrádvármegye törvényhatósági tagjai az őszi rendes közgyűlésre, mely szokás szerint — simán folyt le, amennyiben *Sima Ferenc* köz és váltó-hozzájárulások, a mi közgazgatási ezermesterünk, a bevett gyakorlatos képest ezúttal is hozzá-szómonkolt minden felmerülő tárgyhöz.

E bevett gyakorlatnak köszönhető, hogy az első napon csak a tárgysorozat első nyolc pontja volt letárgyalható és így ezen állésnak első felvonása csattanós végjelenet-tel, a „*Horgosi Kérés*“ fele osztódjii adományszavazásával végződött, délután 1/2 2-kor.

A nagy hozzájárulások régi stratégiája ez. Tudja, hogy a tárgysorozatban meglehe-tősen elől van a szentesi statutum ügye és előtte kívánatos, hogy ez az ügy familiáriter nyerjen elintéztést, amikor mi szentesiek ma-gunk közt vagyunk egészen. Azt is tudja, hogy a megyebeli vidéki törvényhatósági tagokat ki lehet börtölni az ő hozzájárulásaival, melyeket azgy napj gyűlésen is elég végighallgatni, azon élvezet elől, hogy két, sőt esetleg három nap is öt haligassák: megszökik valamennyi s így esik meg, hogy óráhosszant tartó viát provokál a legjelentékesebb kérdésnél is, ha belőle az első nap egész idejét kiverheti.

Az, hogy felszólalásaival lépten-nyomon kudarcot vall: az olyan nagy szellemeket leg-kevésbé sem érinti. Nem is az a fő, hogy az indítványa győzzön, hanem, hogy az idő teljék s aztán szépen meg is fuja mindanyis-zor a rükwárts-konzentrierungot — s hány-szor látja, hogy úgy is elverné a port az indítványán.

A gyűlés első napja tehát, mint emli-tettük *simán* folyt le és pedig a következő-képen:

Elnök: *Zsilinszky Mihály* főispán, üd-vözölve a megjelenteket, rövid beszéd ki-sérletében megnyitja a közgyűlést. bejelent-vén egyidejűleg, hogy *Faragó* . . . . . vég-zett jogászt megyei tiszteletbeli aljegyzővé nevezte ki.

A kinevezett nyomban le is teszi a hivatalos esküt, mire a tárgysorozat első pontját: a legfelsőbb kir. kéziratot, melylyel a koronás király a *Mária Valéria* főhercegnő menyegzője alkalmából tolmácsolt szerencse-kívánatok és a hódoló üdvözlöletekért köszö-nőt fejezi ki, állva hallgatja végig a tör-vényhatóság, hódoló tisztelettel vevén tu-domásul a legfelsőbb kéziratot.

A közgyűlés második tárgya: az al-ispáni évnegyedes jelentés volt.

A jelentés, melyre még visszatérünk, felölleli az adminisztráció minden ágát és kimerítő képet adja a lefolyt évnegyed moz-galmainak.

A felolvastott jelentéshez *Sima Ferenc* szólott hozzá, ezúttal mint nagy törvénytudó és magyarázó.

Okot e felszólalásra az a körülmény szolgáltatott, hogy egynehány törv. hat. biz. tagsági hely időközileg elhalalozás foly-tán megürült s miat az alispáni jelentés mon-dja: ez állások betöltése iránt azért nem tétetik már most javaslat a közgyűlés elé, mert az adóhivataloktól mindmáig nem volt megszerezhető az adókörovés és így nem volt kiegészíthető a virilisek névjegy-zéke sem.

A nagy törvénytudó és magyarázó *Sima*

Ferenc erősen hangsúlyozza, hogy szerinte, de a törvény szerint, erre a virilisek név-jegyzékére nincsen is szükség, ő az alispáni évnegyedes jelentést ez okon nem is veheti tudomásul, hanem igenis utasítatni ajánlja az alispánt, hogy a megüresedett helyek betöltése iránt azonnal intézkedjék.

Stammer Sándor alispán erre egyse-ripen felolvassa magát a vonatkozó törvény-cikket, amelyből kiűnik, hogy a nagy törvény-tudót cserben hagyta a tudománya, mert igenis szükség van a virilisek névjegyzékének ki-gigazítására mindannyiszor, valahányszor ily időközileg megürült törv. biz. tagság betöl-téséről van szó.

Sima Ferenc erre átváltozik törvény-magyarázóvá és vitatja, hogy az a törvény ügy értelmezendő, ahogy az ő guszta ki-vánja, mire *Stammer* Sándor alispán igen helyesen vég vissza azzal, hogy a törvény csak úgy magyarázható, hogy a magyarázat annak szellemével megegyezék, minden egyéb értelmezés nem magyarázás, hanem félremagyarázás.

Sima Ferenc erre leszavaztatik, a köz-gyűlés tudomásul veszi az alispán évnegyede-s jelentését és a nagy hozzájárulások ebben kénytelen-kelletlen megnugszik, bizonyára azzal a szent meggyőződéssel, hogy most, ad hoc, meghamisították a vármegye hatalmasai a törvényt.

Ebben eltelt az első 1/4 óra.

Következett a közgazgatási bizottság

jelentése az 1890. év első feléről. A közgyűlés felolvaslatlanul kívánta ugyan tudomásul venni de fellát *Sima* Fe-renc, ezúttal mint a törvényhatóság élő lelki ismerete, hogy az nem lehet. Meg kell tud-nunk: mi van a jelentésben? Mit végzett az a közbizottság, mióta az ő nagy tekin-télyét onnan kiakoboltották? Mert hogy végzett valamit, amibe ő esetleg belekötött: az kétségtelen.

Nobát, felolvasták a kedviért a jelen-tést, amelynek végén a törvényhatóság tag-jait az a meglepés érte, hogy *Sima Ferenc* is szó nélkül fogadta el ezt a jelentést. Ez volt az egyedüli, amibez hozzá nem szó-nokolt; mert hogy a tárgysorozat ezután kö-vetkező pontjainál: a külföldiek nyilvántar-tásának kérdésénél mint rendőri — a bécsi lökiállításon résztvettek segélyezése ügye-ben, mint lötenyészési szakzséni nem mutatta be magát, és ezen ügyeket hozzájárulások nélkül, a referáda értelmében hagyta meg, ezt legfőbb annak tulajdonítjuk, hogy attól félt, miszerint illetően nagy szakképzettségének, főleg a rendőri ügyekben való jártasságának elárulásai meg őt talajak majd a szeates-iek megóhajtani rendőrtanársosul.

Mert a következő pontnál, a vármegye jövő évi költségvetésénél már elentérisz erő-vél tört ki belőle a hozzájárulási fékezhetlen rágy és ezúttal a nagy nemzetgazdát mutatta be, Csongrádvármegye Zsedenyét, aki nem tűrheti, hogy a szegvári régi székeplélet olyan csekély jövedelmet hozzon a vármegyének.

Persze, hogy itt újabb kudarc érte, mert határozott indítványt nem tehetett: mi módon véli hát a régi székeplélet jöve-delmét fokozhatni és nem kerülközött a törv. hat. bizottsági tagok közt egyetlen egy sem, aki felláljon azon indítványán; miszerint ez az épület, mely ügyis alij jövedelmét vala-mit, Csongrádvármegyei nemzeti ajándékat ajándékokkal fel *Sima Ferencnek* évválteletlen és elnyithetetlen hozzájárulási jutalmát.

Sot megessét rajta az a szegyen, hogy amikor az elnök az ő indítványát tüzte ki szavazásra, jomágával együtt csak öten álltak fel az indítvány mellett, köztük a vármegyei tisztikar hivatalosan konstattált ellensége *Sarkadi Nagy Mihály* polgármester is.

No, de e közben újból eltelt egy jó óra.

A törv. hat. köztartak költségvetése *Sima Ferenc* nem vasútépítő szaktekintélyt mutat-ta be, no mert hogy ezzel a tárggyal volt kapcsolatban a szentes vásárhelyi vasút ügye is, amennyiben e költségvetés keretében van előirányozva e célra 300,000 lrt.

A nagy vasúti kapacitás, szokása szerint tetszetős hurokat kezdett pengetni. Végig húzta a mézesmadzagot a biz. tagok ajkán, hogy annál bizonyosabbra vegye a diadart. Alapos és eddigéleg egészen ismeretlen szám-

vetési mivellettel kimutatta, hogy a 792,000 frba előirányzott építési költségből eddig csak 740 ezer volna együtt, ha t. i. a kor-mány is megad 200,000 lrtot. Hiányzik tehát 52 ezer frt és így ő azt indítványozza, hogy a vármegye ne 300, hanem 352,000 lrtot szavazzon meg — de csak föltételeken. (Most jön a lólab; szólt közbe egy biz. tag és bár a hozzájárulók ez ellen erősen tiltakozott, ez a lólab, ugyanaz, mely Szentes város f. hó 27 iki közgyűlésén az ugyane tárgyban hoz-zott famózus visszazsop határozatot befolya-solta, tényleg elé is bukkant.

Mert a *Sima Ferenc* feltételei, miket különben már a városi közgyűlésen, de ve-zércikkeiben is elmondott — ezek: a vár-megye csak az esetre szavazza meg a 352 ezer lrtot, ha a kormány csakugyan 200 ezer lrtot ad, továbbá csak úgy és akkor épít vasútát, ha a már meglevő vasutak érdekeltiségeivel az egyesülés sikerül.

Kiss Zsigmond biz. tag szépen átgon-dolt és a fontos ügy iránt való igaz, meleg érdeklődésre valló beszédben mutatja ki e föltételek abszurditását és minután meg *Stam-mer* Sándor alispán ugyanily értelemben szólt a tárgyhöz, de sőt *Balogh* János sem kapálta a *Sima* fele feltételeket, a nagy férfú szépen megcsinálta a rükwárts kon-centrierungot, előlállván feltételeitől, mire a közgyűlés vasútpítésre, 1/2 1 óraker meg-szavazta a 352 ezer forintot.

A *Horgosi-Kérés* alapítvány adomá-nyozásának ezután következő kérdésénél a nagy hozzájárulók legfőbb csak bravurtu-dománnyal, a korteskedést mutathatja be, de hát ebben az ügyben a tilkos szavazás döntött, mely a pályázók közül *Keresztes Nagy* Ilika-nak kedvezett, ki 34 szóval 28 ellenében az alapítvány haszonélvezője lett.

A szavazás eredményének kihirdetése után az elnök a gyűlést bezárja és a foly-tatolagos közgyűlést ma délelőtt 9 órára tüzi ki.

Üjdonságok.

Szentes, 1890. okt. 30.

— **Közgazgatási ebéd.** A megyei köz-gyűlés alkalmából, mint rendszeren, *Zsilinszky* Mihály főispán tegnap is ebédre hirta ma-gához a jársók tóhivatalnokait, több főbb megyei hivatalnokot és tekintélyes biz. tagot. E közgazgatási ebédet jelenleg főispánunk rendszeresítette, ezzel is dokumentálván, hogy itthon van és velünk együtt kíván élni e vármegyében.

— **Haragszom rád.** *Sarkadi Nagy* Mihály, Szentes város polgármestere belenyúlt a zsebébe és kivéven onnan terjedelmes zsebkendőjét, kedélyes játékban dobja oda e közháznú ruhadarabot a vár-megyei tisztikarának, mondván: „Haragszom rád!“ s „miért“ kérdési a vármegyei tisztikar, belemer a játékba. „Mert fegyelmi vizsgálatokat indítottál ellenem“ felel erre a játékos polgármester. Eddig terjedt a játék, mert a vármegyei tisztikar nem dobja vissza a maga zsebkendőjét. Jó *Sarkadi Nagy* Mihály azonban, ha egyszer belemerült a játékba és társ nem kerül, hát jatszik tovább egymagában is. Elővesz egy zsebkendőt s mintha ez a vármegyei tisztikaré volna, onmagára dobja, miközben *Csato* Zsigmond dr. megyei főjegyző hangját utá-nozva, dörmög: „Haragszom rád!“ s „miért“ kérdi erre, most már a saját édes polgármesteri hangján, amely kérdésére megest a vármegyei főjegyzővel felelt: „Mert nem vokszáltál rám a megyei tisztujtatókor!“ Eddig az utójáték. Mert ahogy *Sarkadi Nagy* Mihály polgármester ide jutott a gyermekjátékaiiban, egyszerre földhöz vágja a zsebkendőjét és leül az irásztalához és kezébe vevén a hivatalos pennát és belemártván ezt a hivatalos ka-lamáriaiba, megírja a következő nevezetes és föltétebb jellemző körvényt: „Tek. közg. bizottság!“ *Csato* Zsigmond dr. vármegyei főjegyző zsebkendőjét épp most vágta a földhöz, mert kijelentette, hogy haragszik rám. Haragszik rám, miért nem vokszaltam reá a vármegyei tisztujtatókor. Minthogy pedig en szinten haragszom, nemcsak a főjegyzőre, hanem az egész vármegyei tisztika-rra; minthogy továbbá akire haragszom, nem lehet illetékes a fegyelmi ügyeim vizsgálatára s minthogy végül ezt a megyei tisztikart nem én választottam, tehát ez az én fölottes hatósa-gom nem lehet; ennél fogva kerem a fegyelmi ügyeim megvizsgálásával, *Balogh* János saját

